

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

BANKTILLSYN

ECB:s vägledning till den interna bedömningen av kapitaltäckningen, även kallad "den interna kapitalutvärderingen" (IKU)

Utkast

BANKENTOEZICHT

Mars 2018

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Innehåll

1	Inledning	2
1.1	Syfte	3
1.2	Omfattning och proportionalitet	4
2	Principer	5
	Princip 1 – Ledningsorganet ansvarar för sund styrning av IKU:n	5
	Princip 2 – IKU:n är en integrerad del av det övergripande ramverket för styrning	7
	Princip 3 – IKU:n bidrar fundamentalt till institutets fortlevnad genom att säkerställa dess kapitaltäckning ur olika perspektiv	11
	Princip 4 – Alla väsentliga risker identifieras och beaktas i IKU:n	22
	Princip 5 – Internt kapital håller hög kvalitet och är tydligt definierat	26
	Princip 6 – IKU-riskkvantifieringsmetoder ska vara lämpliga, konsekventa och oberoende validerade	28
	Princip 7 – Regelbundna stresstester syftar till att säkerställa kapitaltäckning under negativa omständigheter	32
3	Ordförklaringar	35
	Förkortningar	39

1 Inledning

1. Chocker i det finansiella systemet förvärras ofta av kapitalbrist och kapital av dålig kvalitet i banksektorn. Detta var fallet under den senaste finanskrisen, då banker tvingades återuppbygga sina kapitalbaser i ett läge då det var som svårast att göra det. Dessutom var många risker inte i tillräcklig utsträckning täckta av erforderliga kapitalbelopp beroende på svagheter i bankers identifiering och bedömning av risker.¹ Det är därför av yttersta vikt att stärka enskilda kreditinstituts motståndskraft för perioder av påfrestningar genom att sträva efter att förbättra deras framåtblickande interna bedömning av kapitaltäckning (IKU), vilket inbegriper omfattande stresstester och kapitalplanering.
2. IKU:n spelar därmed en nyckelroll för kreditinstitutens riskhantering. Sett till betydande institut etablerade i den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) förväntar sig ECB att IKU:n i enlighet med bestämmelserna i artikel 73 i kapitalkravsdirektivet (CRD IV)² ska vara ansvarsfull och konservativ.³ ECB anser att sunda, effektiva och heltäckande IKU:er består av en tydlig bedömning av riskerna för kapitalet. De ska ha en välstrukturerad riskstyrning och förfaranden för riskskalering baserade på en väl genomtänkt och grundlig riskstrategi som omsätts i ett effektivt begränsningssystem för risker.
3. ECB anser att en sund, effektiv och heltäckande IKU är baserad på två pelare: det ekonomiska och det normativa perspektivet. De båda perspektiven förväntas komplettera varandra och bygga på varandra.
4. IKU:n är också en viktig indatafaktor för SSM:s översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP). Den används i ÖUP-bedömningar av affärsmodeller, intern styrning och generell riskhantering samt i riskkontrollbedömningar av risker för kapital och förfarandet för att fastställa pelare 2-kapital.
5. Inom ÖUP-processen är man medveten om att en bra IKU minskar ett instituts och dess tillsynsmyndigheters osäkerhet kring de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. IKU:n ger också tillsynsmyndigheterna ett högre förtroende för institutets förmåga att fortleva genom en tillräcklig kapitalisering och en effektiv riskhantering. För detta krävs att institutet med framåtblickande metoder kan säkerställa att alla väsentliga risker identifieras, hanteras effektivt

¹ Se exempelvis *The Basel Committee's response to the financial crisis: report to the G20*, Baselkommittén för banktillsyn, oktober 2010.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Artikel 73 i CRD IV: "Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för."

(med en lämplig kombination av kvantifiering och kontroller) och täcks av en tillräcklig mängd kapital av hög kvalitet.

1.1 Syfte

6. Syftet med ECB:s vägledning till IKU (nedan kallad vägledningen) är att skapa klarhet genom att offentliggöra ECB:s förståelse av IKU-kraven som följer av artikel 73 i CRD IV. Vägledningen syftar till att bistå institut med att stärka sina IKU:er och att uppmuntra till användningen av bästa praxis genom att mer detaljerat förklara ECB:s förväntningar på IKU:er. Detta leder till lika spelregler och en mer effektiv tillsyn.
7. Vägledningen härleder från IKU-bestämmelsernas sju principer i CRD IV, som bland annat kommer att beaktas i bedömningarna av varje instituts IKU som en del av ÖUP:n. Dessa principer kommer att refereras till under diskussioner med individuella institut i tillsynsdialogen.
8. Vägledningen ersätter inte eller överträder gällande lagstiftning som införlivar artikel 73 i CRD IV. I den utsträckning vägledningen inte är i linje med gällande lagstiftning har gällande lagstiftning företräde. Vägledningen är avsedd att vara ett praktiskt verktyg som uppdateras regelbundet för att spegla ny utveckling och erfarenhet. De principer och förväntningar som läggs fram i vägledningen kommer därför att utvecklas över tid. Vägledningen kommer att granskas med hänsyn till utvecklingen av den europeiska banktillsynens praxis och metoder, förändringar i internationell och europeisk lagstiftning samt exempelvis nya tolkningar av relevanta direktiv och förordningar från Europeiska unionens domstol.
9. Vägledningen använder en principbaserad metod med fokus på utvalda viktiga aspekter ur tillsynsperspektiv. Den ger inte en heltäckande vägledning om alla aspekter som är relevanta för sunda IKU:er. Ansvaret för att implementera en IKU som är lämplig för institutets individuella situation kvarstår hos institutet. ECB bedömer institutens IKU:er från fall till fall.
10. Förutom den här vägledningen och gällande unionsrätt samt nationell lagstiftning uppmanas instituten att ta hänsyn till andra publikationer som är relevanta för IKU:er, t.ex. från EBA och internationella organ som Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och rådet för finansiell stabilitet (FSB). Instituterna ska beakta alla IKU-relaterade rekommendationer riktade till dem, t.ex. rekommendationer som blir resultatet av ÖUP, såsom de som gäller god styrning, riskhantering och kontroll.

1.2 Omfattning och proportionalitet

11. Vägledningen är relevant för alla kreditinstitut som anses vara en betydande enhet under tillsyn i enlighet med artikel 2.16 i ramförordningen för SSM.⁴ Omfattningen av IKU:n fastställs i artikel 108 i CRD IV. Det innebär i synnerhet att ett moderinstitut i en medlemsstat och institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat måste uppfylla IKU-skyldigheterna som fastställs i artikel 73 i CRD IV på koncernnivå eller utifrån den konsoliderade situationen för det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget. Eftersom artikel 73 i CRD IV utgör den minsta harmoniseringsnivån och den därför har införlivats på olika sätt i de olika medlemsstaternas nationella lagstiftning finns det en stor variation i metoder och krav för IKU:er i tillsynen av betydande institut i de deltagande medlemsstater.
12. ECB har, tillsammans med nationella behöriga myndigheter, tagit fram principer avseende IKU. Syftet med dessa principer är att säkerställa höga tillsynsstandarder genom att uppmuntra till gemensamma metoder på detta viktiga tillsynsområde.
13. IKU:n är framför allt en intern process och det är de enskilda institutens ansvar att genomföra den på ett proportionellt och trovärdigt sätt. I enlighet med artikel 73 CRD IV måste IKU:n stå i proportion till arten och omfattningen av institutets verksamhet samt dess komplexitet.
14. Principerna som är framtagna i den här vägledningen ska endast fungera som en utgångspunkt för tillsynsdialoger med kreditinstitut. De ska därför inte tolkas som att de heltäckande omfattar alla nödvändiga aspekter för att genomföra en sund, effektiv och heltäckande IKU. Det är institutets ansvar att säkerställa en sund, effektiv och heltäckande IKU, som tar hänsyn till arten och omfattningen av dess verksamhet samt dess komplexitet.

⁴ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

2 Principer

Princip 1 – Ledningsorganet ansvarar för sund styrning av IKU:n

- (i) Med tanke på vilken viktig roll IKU:n spelar för institutet förväntas det att alla dess viktigaste beståndsdelar godkänns av ledningsorganet. Ledningsorganet, den högsta ledningen och relevanta kommittéer förväntas diskutera och ifrågasätta IKU:n på ett effektivt sätt.
- (ii) Ledningsorganet förväntas varje år ge sin bedömning av institutets kapitaltäckning, med stöd av resultat från IKU:n och all annan relevant information, genom att ta fram och underteckna en tydlig och koncis likviditetstäckningsbedömning.
- (iii) Ledningsorganet har det övergripande ansvaret för genomförandet av IKU:n, och det förväntas att ledningsorganet godkänner ett ramverk för styrning av IKU där ansvarsområden fördelas på ett tydligt och transparent sätt med åtskillnad av funktioner. Ramverket för styrning förväntas innehålla ett tydligt tillvägagångssätt för regelbunden intern översyn och validering av IKU:n.

Ledningsorganet godkänner de viktigaste beståndsdelarna av IKU:n

15. Ledningsorganet förväntas ta fram och underteckna kapitaltäckningsbedömningen samt godkänna de viktigaste beståndsdelarna i IKU:n, till exempel:
 - ramverket för styrning,
 - interna dokumentationskrav,
 - avgränsningen av vilka enheter som omfattas, processen för riskidentifiering samt det interna riskregistret och den interna risktaxonomin, vilka ska spegla väsentliga risker,
 - metoder för riskkvantifiering⁵, inklusive antaganden och parametrar för mätning av högnivårisker (t.ex. tidshorisont, antaganden om diversifiering, konfidensnivåer och innehavsperioder), med stöd av tillförlitliga data och sunda system för sammanställning av data,
 - metoder som används för att bedöma kapitaltäckning (inklusive ramverket för stresstestning och en välformulerad definition av kapitaltäckning).

⁵ Vägledningen föreskriver inte en viss metod för riskkvantifiering. Detta förklaras mer detaljerat i avsnittet "Val av metod för riskkvantifiering" under princip 6.

17. Ledningsorganet består av en kontrollfunktion och en ledningsfunktion, som kan utövas av ett organ eller två separata organ. Vilka av IKU:ns viktigaste beståndsdelar som godkänns av vilken funktion beror på institutets interna system för styrning. Dessa tolkas av ECB i enlighet med nationell lagstiftning i linje med unionsrätten och EBA:s riktlinjer.⁶

Intern översyn och validering

18. Enligt artikel 73 i CRD IV ska IKU:n genomgå regelbunden intern översyn. Det förväntas att både kvalitativa och kvantitativa aspekter, inklusive t.ex. användningen av IKU-resultat, ramverket för stresstestning, riskregistrering och förfarandet för sammanställning av data, ska genomgå den regelbundna interna översynen⁷. Denna ska omfatta proportionella valideringsprocesser för interna metoder för riskkvantifiering. I detta syfte förväntas institutet ha lämpliga policyer och processer för intern översyn.
19. ECB förväntar sig att en definierad process ska finnas på plats för att säkerställa att IKU:n proaktivt justeras efter väsentliga förändringar som inträffar, t.ex. inträde på nya marknader, tillhandahållande av nya tjänster eller produkter eller förändringar i gruppens eller det finansiella konglomeratets struktur.
20. IKU-resultat och antaganden förväntas genomgå lämplig bakåttestning och resultatmätning som ska omfatta t.ex. kapitalplanering, scenarier och riskkvantifiering.

Kapitaltäckningsbedömning

21. I kapitaltäckningsbedömningen ger ledningsorganet sin bedömning av institutets kapitaltäckning och förklarar de främsta argumenten bakom bedömningen med stöd av information som ledningsorganet anser är relevant, däribland IKU-resultat. ECB anser att en sund kapitaltäckningsbedömning visar att ledningsorganet har en god förståelse av enhetens kapitaltäckning, dess främsta drivkrafter och sårbarheter, huvudsakliga indata och utdata för IKU:n, de parametrar och processer som underbygger IKU:n samt IKU:ns överensstämmelse med dess strategiska planer.
22. Institutet förväntas besluta om befogenheter att underteckna kapitaltäckningsbedömningen å ledningsorganets vägnar. Detta bör göras med

⁶ Se skäl 56 och artikel 3.1.7 till 9 i CRD IV samt Title II i EBA:s riktlinjer om intern styrning (EBA/GL/2017/11).

⁷ Intern översyn av IKU:n förväntas utföras på ett heltäckande sätt av de tre försvarslinjerna, däribland affärsområden och de oberoende interna kontrollfunktionerna (riskhantering, efterlevnad och internrevision), i enlighet med deras respektive roller och ansvarsområden.

hänsyn till nationella regler och relevanta krav och riktlinjer från tillsynsmyndigheterna.⁸

Princip 2 – IKU:n är en integrerad del av det övergripande ramverket för styrning

- (i) Enligt artikel 73 i CRD IV förväntas institutet ha sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla kapital som enligt dess uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan bli exponerat för.
- (ii) Förutom ett lämpligt kvantitativt ramverk för bedömning av kapitaltäckning behövs ett kvalitativt ramverk som säkerställer att kapitaltäckningen aktivt förvaltas. Detta innefattar att övervaka indikatorer för kapitaltäckningen för att identifiera och bedöma potentiella hot i god tid, att dra praktiska slutsatser samt att vidta förebyggande åtgärder för att säkerställa att både kapitalbasen och det interna kapitalet är tillräckligt.⁹
- (iii) IKU:ns kvantitativa och kvalitativa aspekter förväntas vara konsekventa med varandra och med institutets affärsstrategi och riskaptit. IKU:n förväntas integreras i institutets verksamhet, beslutsfattande och riskhanteringsprocesser. IKU:n förväntas vara konsekvent och enhetlig i hela gruppen.
- (iv) Institutet förväntas upprätthålla en sund och effektiv övergripande IKU-arkitektur och dokumentation av interaktionen mellan IKU:ns beståndsdelar och integreringen av IKU:n i institutets generella ramverk för riskhantering.
- (v) IKU:n förväntas stödja strategiskt beslutsfattande och samtidigt vara operativt inriktad på att säkerställa att institutet fortlöpande upprätthåller en tillräcklig kapitalisering, och på så sätt uppmuntra en bra balans mellan risker och belöningar. Alla metoder och processer som institutet använder för att styra sin kapitaltäckning, som en del av den operativa eller strategiska processen för kapitaltäckningsförvaltning, förväntas godkännas, granskas noga och införlivas i IKU:n och dess dokumentation.

IKU:n som en integrerad del av ett instituts ramverk för riskhantering

23. I syfte att värdera och upprätthålla tillräckligt kapital för att täcka institutets risker¹⁰ förväntas interna processer och arrangemang säkerställa att en

⁸ I EBA:s riktlinjer om intern styrning (EBA/GL/2017/11) beskrivs mer detaljerat fördelningen av uppgifter och ansvarsområden mellan ledningsorganets kontrollfunktion och dess ledningsfunktion.

⁹ En beskrivning av konceptet internt kapital finns under princip 5.

¹⁰ Generella förväntningar rörande IKU:ns kvantitativa del presenteras under princip 3.

kvantitativ analys av risker, som speglas i IKU:n, integreras i alla väsentliga affärsaktiviteter och beslut.

24. Integrationen kan åstadkommas genom att IKU:n används t.ex. i den strategiska planeringsprocessen på gruppnivå eller i övervakningen av indikatorer för kapitaltäckning för att identifiera och bedöma potentiella hot i god tid. Andra exempel är att IKU:n används till att dra praktiska slutsatser och vidta förebyggande åtgärder, till att fastställa kapitalallokering och till att säkerställa den kontinuerliga effektiviteten i ramen för riskaptit (RAF). IKU-baserade riskjusterade resultatindikatorer ska användas i processen för beslutsfattande och t.ex. när rörliga ersättningar fastställs eller när verksamhet och risker diskuteras på alla nivåer i institutet, inklusive bl.a. i kommittéer för tillgångar och skulder, riskkommittéer och ledningsorganets sammanträden.

Övergripande IKU-arkitektur

25. Ledningsorganet är ansvarigt för att upprätthålla en sund och effektiv övergripande IKU-arkitektur, som säkerställer att de olika beståndsdelarna i IKU:n passar ihop väl och att IKU:n är en integrerad del av institutets generella ramverk för riskhantering. Institutet förväntas ha en tydlig bild av hur dessa beståndsdelar konstant integreras i en effektiv övergripande process som gör det möjligt för institutet att upprätthålla kapitaltäckningen över tid.
26. Därför förväntas institutet i IKU-dokumentationen beskriva den övergripande IKU-arkitekturen. Beskrivningen förväntas t.ex. inkludera en översikt av de huvudsakliga beståndsdelarna i IKU:n och hur de fungerar tillsammans samt förklara hur IKU:n är integrerad och hur resultaten av den används av institutet. Den här beskrivningen av IKU-arkitekturen förväntas förklara högnivåstrukturen på IKU:n, hur resultaten av den används i beslutsfattande samt kopplingarna mellan t.ex. affärs- och riskstrategier, kapitalplaner, processen för riskidentifiering, meddelandet om riskaptit, begränsningssystem, metoder för riskkvantifiering, stresstestprogrammet och ledningsrapporteringen.

Ledningsrapportering

27. IKU:n är en pågående process. Institutet förväntas integrera resultat från IKU:er (som väsentliga förändringar av risker, nyckelindikatorer osv.) i sin interna ledningsrapportering med lämpliga intervall. Rapporteringsfrekvensen förväntas vara minst en gång per kvartal, men beroende på institutets storlek, komplexitet, affärsmodell och typer av risker kan rapporteringen behöva vara mer frekvent för att säkerställa att åtgärder vidtas i god tid.
28. IKU-resultat rörande riskkvantifiering och kapitalallokering förväntas, när de godkänns, bli ett jämförelsenyckeltal och ett mål mot vilket alla (risktagande) avdelningars finansiella och andra resultat mäts. Detta ska stödjas med

implementering av ett ramverk för sund IKU-styrning och arkitektur enligt beskrivning under princip 1.

IKU och ramen för riskaptit

29. Institutets ram för riskaptit förväntas formalisera interaktionen mellan ramen för riskaptit och andra strategiska processer, t.ex. IKU, ILU, återhämtningsplanen och ramverket för ersättning, i enlighet med SSM-utlåtandet om styrning och riskaptit.¹¹ En välutvecklad ram för riskaptit, som har formulerats genom meddelandet om riskaptit, förväntas vara en integrerad del av IKU-arkitekturen och en hörnsten för sund hantering av risker och kapital.
30. I meddelandet om riskaptit förväntas institutet beskriva en tydlig och entydig syn på och avsedda åtgärder rörande risker i linje med sin affärsstrategi. I synnerhet förväntas meddelandet innehålla motiveringar till att vissa typer av risk, produkter eller regioner accepteras eller undviks.
31. Institutets generella riskprofil bör i slutändan begränsas och styras av den gruppomfattande ramen för riskaptit och dess genomförande. Ramen för riskaptit är dessutom ett avgörande element i institutets process för utveckling och genomförande av strategin. Ramen för riskaptit länkar på ett strukturerat sätt samman accepterade risker gentemot institutets kapitaltäckning med strategiska mål. Som en del av ramen för riskaptit förväntas institutet fastställa och ta hänsyn till sina buffertar.
32. Institutet förväntas tydligt formulera hur genomförandet och övervakningen av dess strategi och riskaptit stöds av dess IKU, och hur detta i praktiken gör det möjligt för institutet att efterleva de riskbegränsningar som fastställs i meddelandet om riskaptit. I syfte att underlätta en sund och effektiv riskhantering förväntas institutet använda IKU-resultat när det skapar ett effektivt system för övervakning och rapportering av risker samt ett tillräckligt detaljerat begränsningssystem (inklusive effektiva förfaranden för eskalering) som fastställer specifika begränsningar för t.ex. individuella risker, delrisker, enheter och affärsområden i enlighet med gruppens meddelande om riskaptit.

Konsekvens mellan IKU:er och återhämtningsplaner

33. Syftet med en återhämtningsplan är att säkerställa att institutet kan fortsätta att verka i tider av påfrestningar som hotar dess bärkraft. Otillräcklig kapitalisering är ett av de främsta hoten mot verksamhetens fortlevnad/bärkraft, och det finns därför en naturlig koppling mellan IKU:n, som syftar till verksamhetens fortlevnad ur ett kapitalperspektiv, och återhämtningsplanen, som syftar till att återställa bärkraften när ett institut drabbas av påfrestningar. Institutet förväntas därför säkerställa konsekvens och enhetlighet mellan IKU:n och

¹¹ Se [SSM-utlåtandet om styrning och riskaptit](#), ECB, juni 2016.

återhämtningsplaneringen vad gäller tidiga varningssignaler, indikatorer, eskaleringsförfaranden om trösklarna överskrids samt potentiella kapitaltäckningsåtgärder.¹² Sådana potentiella åtgärder i IKU:n bör dessutom återspeglas utan fördröjning i återhämtningsplanen och vice versa, för att säkerställa att det finns uppdaterad information.

Konsekvens och enhetlighet inom grupper

34. IKU:n förväntas säkerställa kapitaltäckningen på relevanta konsolideringsnivåer och för relevanta enheter inom gruppen, enligt kraven i artikel 108 i CRD IV. För att effektivt kunna värdera och upprätthålla kapitaltäckningen över olika enheter behöver de strategier, processer för riskhantering, beslutsfattande och de metoder och antaganden som tillämpas när kapitalbehovet kvantifieras vara enhetliga inom hela den relevanta perimetern. Institutet förväntas också bedöma eventuella hinder mot möjligheten att överföra kapital inom gruppen på ett konservativt och försiktigt sätt, och ta hänsyn till dem i IKU:n.

¹² Där det finns skillnader i de principer som underbygger IKU:n och återhämtningsplaneringen kan emellertid de tänkta åtgärderna vara annorlunda.

Princip 3 – IKU:n bidrar fundamentalt till institutets fortlevnad genom att säkerställa dess kapitaltäckning ur olika perspektiv

- (i) IKU:n spelar en viktig roll för institutets fortlevnad genom att säkerställa att det är tillräckligt kapitaliserat. För att säkerställa detta förväntas institutet genomföra en proportionell IKU som är ansvarsfull och konservativ och som integrerar två kompletterande interna perspektiv.
- (ii) Institutet förväntas använda ett normativt perspektiv, som är en flerårig bedömning av institutets förmåga att uppfylla alla kapitalrelaterade krav i lagstiftning och från tillsynsmyndigheter samt att fortlöpande hantera andra externa finansiella begränsningar på medellång sikt. Detta innefattar bedömning av ett trovärdigt grundscenari och lämpliga, institutspecifika negativa scenarier, som speglas i den fleråriga kapitalplaneringen och är i linje med institutets övergripande planeringsmål.
- (iii) Det normativa perspektivet ska kompletteras med ett ekonomiskt perspektiv, under vilket institutet förväntas identifiera och kvantifiera alla väsentliga risker som kan leda till ekonomiska förluster och till att det interna kapitalet dräneras. I enlighet med det ekonomiska perspektivet förväntas institutet säkerställa att dess risker i tillräcklig utsträckning täcks av internt kapital i linje med dess interna kapitaltäckningskoncept.
- (iv) Båda perspektiven förväntas bygga på varandra och integreras i alla väsentliga affärsmässiga verksamheter och beslut enligt beskrivningen under princip 2.

Mål: att bidra till institutets fortlevnad

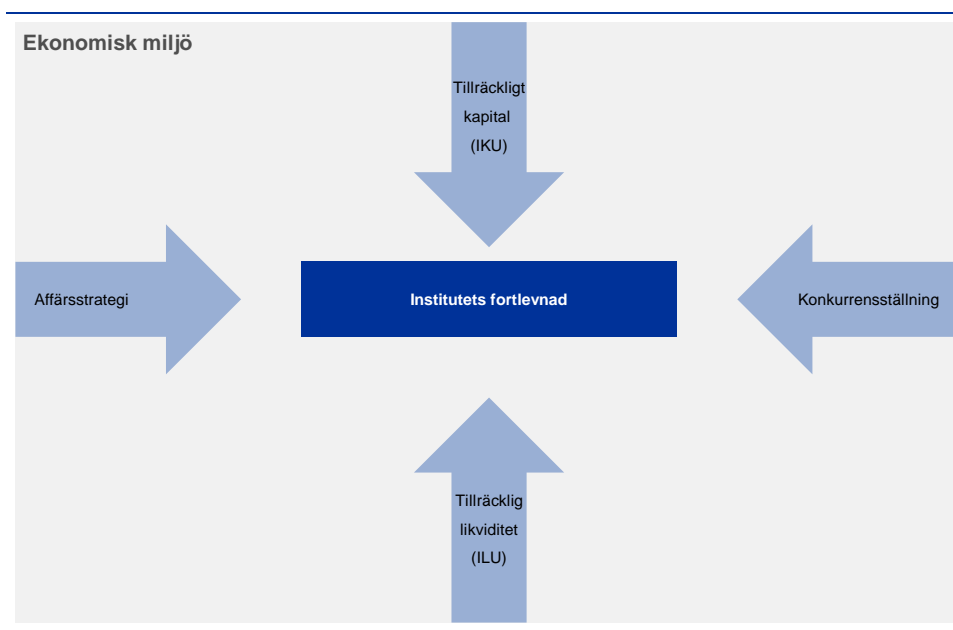
- 35. Målet med IKU:n är att bidra till institutets fortlevnad ur ett kapitalperspektiv genom att säkerställa att det har tillräckligt mycket kapital för att klara av de risker som det är exponerat för, absorbera förluster och följa en hållbar strategi, även under en längre period av negativ utveckling. Institutet förväntas reflektera detta fortlevnadsmål i ramen för riskaptit (så som specificeras under princip 2) och använda IKU-ramverket till att omvärdera riskaptit och toleranströsklar inom dess generella kapitalbegränsningar, med hänsyn till institutets riskprofil och sårbarheter.
- 36. Inom dessa kapitalbegränsningar förväntas institutet bedöma och definiera buffertar som är större än de i lagstiftningen och av tillsynsmyndigheterna fastställda minimikraven¹³ liksom interna kapitalbehov som gör det möjligt för institutet att följa sin strategi på ett hållbart sätt. När institutet upprättar buffertar på medellång sikt förväntas institutet ta hänsyn till t.ex. marknadens

¹³ Konceptet med buffertar innebär inte att nya minimikapitalkrav fastställs utöver de befintliga miniminivåerna i lagstiftningen. Det förväntas visserligen att buffertarna generellt sett ska vara större än noll, men i teorin skulle ett institut också kunna argumentera för att, beroende på det bedömda scenariot, en buffert inte behövs för att institutet ska kunna följa sin affärsmodell på ett hållbart sätt.

förväntningar, investerare och motparter, eventuella restriktioner för utdelningar på grund av högsta förfogandebelopp (HFB) och affärsmodellens beroende av förmågan att betala ut bonusar, utdelningar och utbetalningar avseende primärkapitaltillskott osv. Förutom sådana externa begränsningar förväntas buffertarna t.ex. minska osäkerheter kring projektioner för kapitalrelationer (och eventuella fluktuationer i dessa), spegla institutets riskaptit och möjliggöra viss flexibilitet i dess affärsbeslut.

Bild 1

IKU:n bidrar till institutets fortlevnad

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

Normativt perspektiv

37. Det normativa perspektivet är en flerårig bedömning av institutets förmåga att uppfylla alla kapitalrelaterade kvantitativa krav från lagstiftning och tillsynsmyndigheter samt att kontinuerligt hantera andra externa finansiella begränsningar.
38. Förutom t.ex. bruttosoliditet, stora exponeringar och minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL) förväntas institutet ta hänsyn till i synnerhet pelare 1- och pelare 2-kapitalkrav, buffertramverket i CRD IV och pelare 2-kapitalvägledningen, enligt illustrationen i bild 2.
39. Det normativa perspektivet förväntas ta hänsyn till alla väsentliga risker som påverkar relevanta lagstadgade relationer, inklusive kapitalbas och riskvägda exponeringsbelopp, under planeringsperioden. Även om resultaten av det normativa perspektivet uttrycks i rättsliga mått är det därför inte begränsat till de pelare 1-risker som omnämns i lagstadgade kapitalkrav. När institutet bedömer sin kapitaltäckning under det normativa perspektivet förväntas det ta hänsyn till

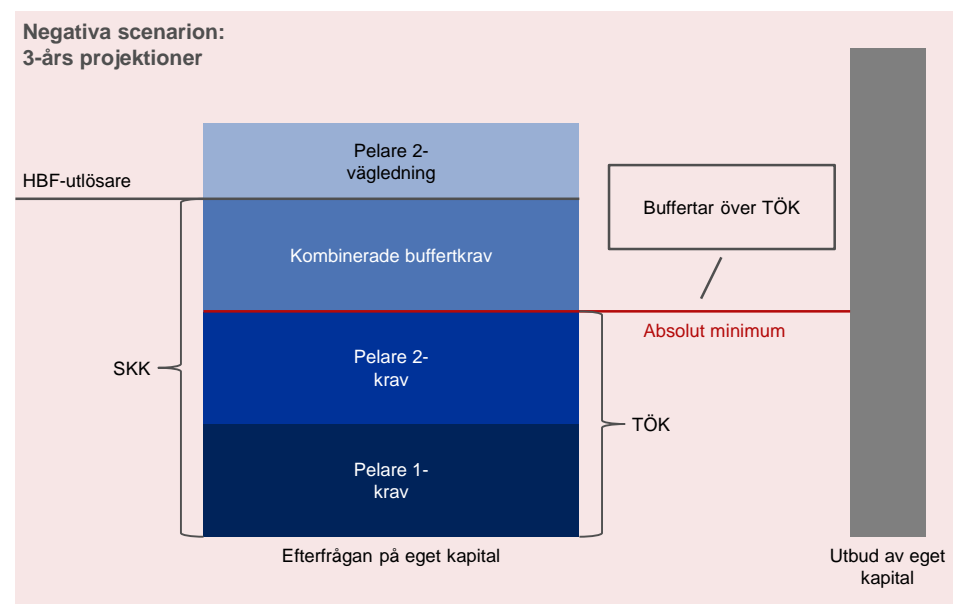
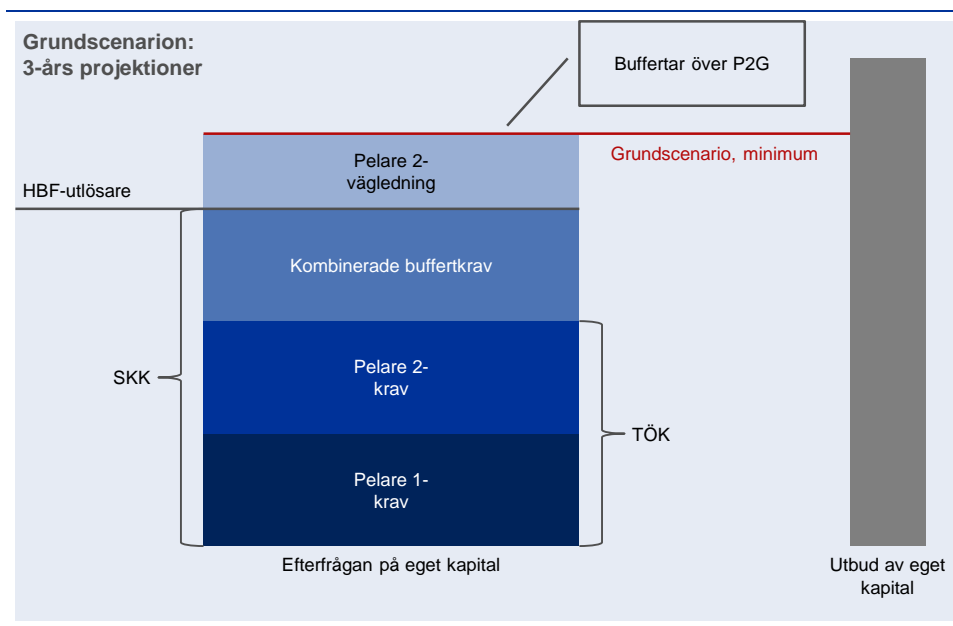
alla relevanta risker som det har kvantifierat under det ekonomiska perspektivet och bedöma i vilken utsträckning dessa risker kan komma att materialiseras under planeringsperioden, beroende på de använda scenarierna.

40. Institutet förväntas upprätthålla en robust, uppdaterad kapitalplan som är kompatibel med dess strategier, riskaptit och kapitalresurser. Kapitalplanen förväntas bestå av grundscenariot och negativa scenarier och omfatta en tidshorisont om minst tre år framåt i tiden. Institutet förväntas också ta hänsyn till kommande förändringar i lagstiftning, regelverk och redovisningsramverk¹⁴ och fatta välgrundade och motiverade beslut om hur dessa ska införlivas i kapitalplaneringen.

¹⁴ Beroende på sannolikhet för och potentiella effekter av enskilda förändringar kan institutet behandla dem på olika sätt. Vissa förändringar kan t.ex. verka mycket osannolika, men skulle ha en så enorm effekt på institutet att det ändå förväntas utarbeta åtgärdsplaner. Andra mer sannolika rättsliga förändringar ska däremot beaktas i kapitalplanen. Exempel på nya regleringar är den internationella redovisningsstandarden IFRS 9, direktivet om återhämtning och resolution av banker (BRRD) och schablonmetoden för motparts kreditrisker (SA-CCR).

Bild 2

Buffertar och andra kapitalbegränsningar under det normativa perspektivet

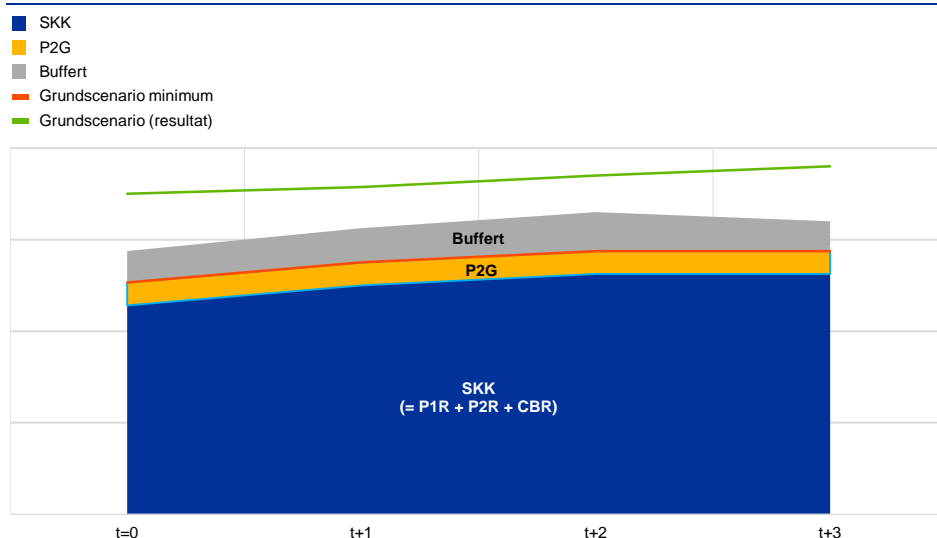

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

41. För överväganden gällande omständigheter utan påfrestningar, inklusive grundscenariot i kapitalplaner, förväntas institutet förutom det totala ÖUP-kapitalkravet (TÖK) ta hänsyn till sitt kombinerade buffertkrav, dvs. det samlade kapitalkravet (SKK) och pelare 2-vägledningen. Institutet förväntas beakta ovanstående för att fastställa lämpliga buffertar och implementera kapitalplaner som gör det möjligt för institutet att efterleva SKK plus pelare 2-vägledningen på medellång sikt under förväntade förhållanden enligt grundscenariot (se bild 3 för en illustration).

Bild 3

Projektion av kapitalrelation enligt grundscenariot under det normativa perspektivet

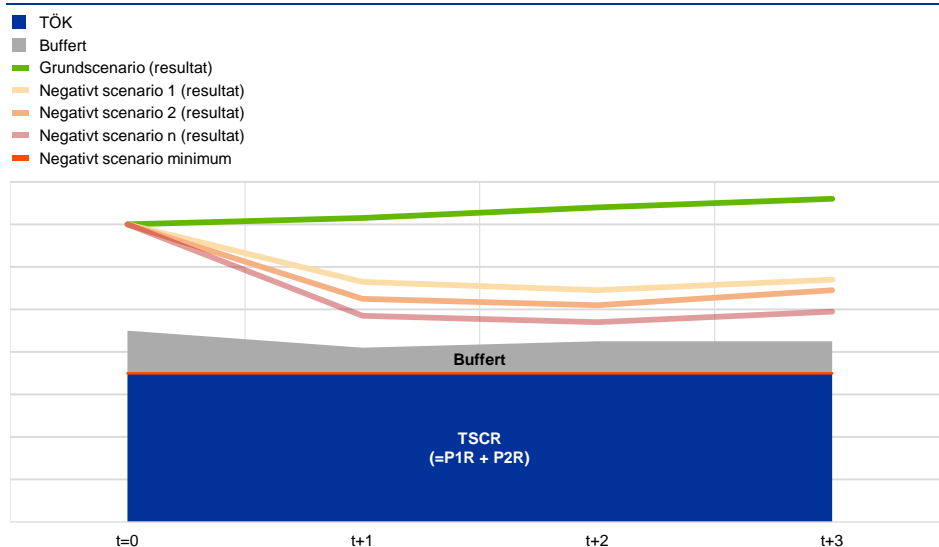
Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

42. Det förväntas att institutet alltid försöker uppnå sitt TÖK, också under långa perioder av negativ utveckling som medför en allvarlig dränering i kärnprimärkapital. I tillräckligt negativa scenarier¹⁵ kan det vara godtagbart att institutet inte uppfyller pelare 2-vägledningen och det kombinerade buffertkravet. Institutet förväntas emellertid fastställa lämpliga buffertar utöver TÖK i syfte att beakta ovanstående överväganden, och också att tillämpa dem i kapitalplaner. Dessa ska göra det möjligt för institutet att hålla sig över sitt TÖK och att uppfylla t.ex. marknadsförväntningar även under negativa omständigheter på medellång sikt (se bild 4 för en illustration).
43. Om institutet tar med antaganden om åtgärder i sin kapitalplan förväntas det också bedöma genomförbarheten och den förväntade effekten av sådana åtgärder under respektive scenario, och det förväntas vara transparent angående den kvantitativa effekten av varje åtgärd på de prognostiserade siffrorna. I förekommande fall förväntas de antaganden som används vara konsekventa med återhämtningsplanen.

¹⁵ Negativa scenariers stränghet beskrivs närmare under princip 7.

Bild 4

Negativa projektioner av kapitalrelation under det normativa perspektivet

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

Ekonomiskt perspektiv

44. Institutet förväntas hantera sin kapitaltäckning ur ekonomiskt perspektiv genom att säkerställa att dess risker är täckta på lämpligt sätt av internt kapital, med hänsyn till förväntningarna under princip 5. Kapitaltäckning ur ekonomiskt perspektiv kräver att institutets interna kapital är tillräckligt för att fortlöpande täcka riskerna och stödja dess strategi. Under det här perspektivet förväntas institutets bedömning täcka alla de risker som kan ha en väsentlig påverkan på dess kapitalposition, i beaktande av verkliga värden för dess tillgångar, skulder och risker.¹⁶ Institutet förväntas hantera ekonomiska risker och på lämpligt sätt bedöma dem i sin känslighetsanalys och sin övervakning av kapitaltäckning.
45. Institutet förväntas använda sina egna processer och metoder för att identifiera, kvantifiera och med internt kapital täcka förväntade förluster (i den utsträckning som dessa inte ingår i fastställandet av internt kapital) och oväntade förluster som det kan drabbas av, med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Institutet förväntas genomföra en riskkvantifiering för en viss tidpunkt utifrån situationen på referensdatumet. Denna ska kompletteras med en bedömning av effekterna av väsentliga framtida förändringar som inte har införlivats i bedömningen av

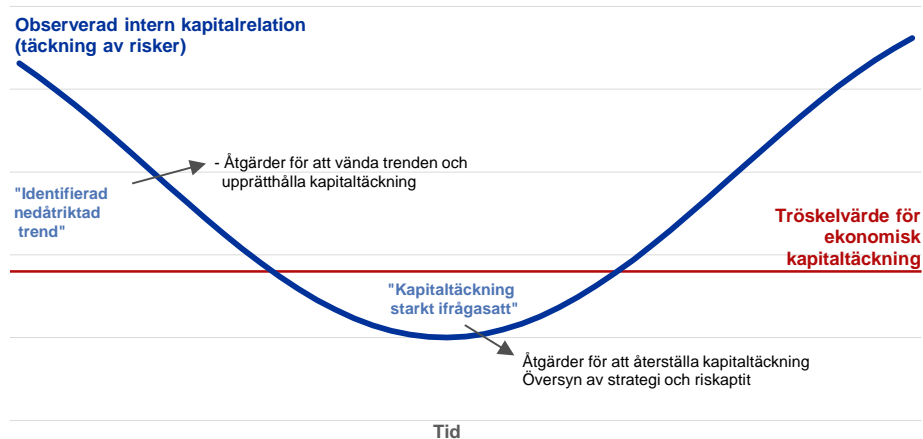
¹⁶ Konceptet ekonomisk kapitaltäckning, inklusive t.ex. nettonuvärde, är föremål för institutets egna definitioner och kriterier. Det koncept som underbygger det här perspektivet förväntas vara i linje med konceptet "ekonomiskt värde" som beskrivs i EBA:s riktlinjer för hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret (EBA/GL/2015/08) (även kallat ränterisk i bankboken, IRRBB), men i den här vägledningen fastställs inte en viss specifik metod som ska användas för att kvantifiera riskerna eller det interna kapitalet.

den aktuella situationen, t.ex. eventuella kapitaltäckningsåtgärder, förändringar i den externa miljön osv.¹⁷

46. Institutet förväntas använda resultaten och måtten från bedömningen av ekonomisk kapitaltäckning i sin strategiska och operativa förvaltning samt när det granskar riskkapiten och affärsstrategierna. Utöver en ansvarsfull definition av internt kapital¹⁸ och en riskkvantifiering förväntas institutet lägga fram ett ekonomiskt kapitaltäckningskoncept som möjliggör fortsatt ekonomisk bärkraft och fullföljande av institutets strategi. Detta innefattar processer för att i god tid identifiera behovet av åtgärder för att hantera en uppkommen brist på internt kapital och för att vidta effektiva åtgärder (t.ex. öka kapitalet, minska riskerna).
47. Institutets ekonomiska kapitaltäckning kräver aktiv övervakning och förvaltning. Av den anledningen förväntas institutet utarbeta och planera förfaranden och åtgärder som ska vidtas för att åtgärda situationer som skulle leda till otillräcklig kapitalisering.

Bild 5

Överväganden under det ekonomiska perspektivet

Det är viktigt att anmärka att grafen inte ska tolkas som en projektion av en ekonomisk situation vid en viss tidpunkt. Den visar försämringen av ekonomiska kapitalnivåer som kan inträffa över tid utöver den normala utvecklingen av affärscykeln. Institutet förväntas ha en strategi för att hantera sådana försämringar och det förväntas aktivt hantera kapitaltäckningen. Viktigast av allt är att kvantifiering av risker och tillgängligt internt kapital förs in i projektionerna under det normativa perspektivet.

48. När institutet identifierar en betydande nedåtriktad trend i dess ekonomiska kapitalposition förväntas den överväga åtgärder för att upprätthålla en tillräcklig kapitalisering, vända trenden och granska sin strategi och riskkapital, så som vägledande illustreras i bild 5. När institutet sjunker under sin interna tröskel för kapitaltäckning förväntas det kunna vidta nödvändiga åtgärder och förklara hur kapitaltäckning ska säkerställas på medellång sikt.

¹⁷ Åtgärder omfattar bl.a. kapitalåtgärder, förvärv eller avyttringar av affärsområden, förändringar i riskprofilen osv.

¹⁸ Förväntningar rörande internt kapital presenteras under princip 5.

Interaktion mellan det ekonomiska och det normativa perspektivet

49. Under det ekonomiska perspektivet påverkar ekonomiska risker och förluster det interna kapitalet omedelbart och fullt ut. Det ekonomiska perspektivet ger därmed en mycket heltäckande bild av riskerna.¹⁹ Vissa av dessa risker, eller risker relaterade till dem, kan också delvis eller fullt ut materialiseras under det normativa perspektivet via redovisningsförluster, minskningar av kapitalbas eller avsättningar i förebyggande syfte.
50. Institutet förväntas därför under det normativa perspektivet bedöma i vilken utsträckning de risker som har identifierats och kvantifierats under det ekonomiska perspektivet kan påverka dess kapitalbas och dess totala riskvägda exponeringsbelopp (TREA) i framtiden. Bedömningarna enligt det ekonomiska perspektivet förväntas därför införlivas i projektionerna av den framtida kapitalpositionen under det normativa perspektivet.
51. Beaktas bör, mer specifikt, risker och effekter vilka inte nödvändigtvis är tydliga vid en granskning av enbart ramverk för krav på redovisning respektive lagstadgat kapital, men som kan materialiseras och påverka den framtida lagstadgade kapitalbasen eller det totala riskvägda exponeringsbeloppet.
52. På motsvarande sätt förväntas resultaten av det normativa perspektivet också införlivas²⁰ i riskkvantifieringarna under det ekonomiska perspektivet och användas till att justera eller komplettera dessa riskkvantifieringar om de inte på ett tillräckligt bra sätt beskriver de risker som uppstår ur de beaktade negativa scenarierna. De normativa och ekonomiska perspektiven ska alltså bygga på varandra.
53. Eftersom kapitaldefinitioner och -nivåer, risktyper och deras belopp samt minimikapitalrelationer ofta skiljer sig åt mellan de två perspektiven, och eftersom – sett över tid och över alla institut – det ena inte är systematiskt mer stringent än det andra måste båda perspektiven användas för att riskhanteringen ska bli effektiv.²¹

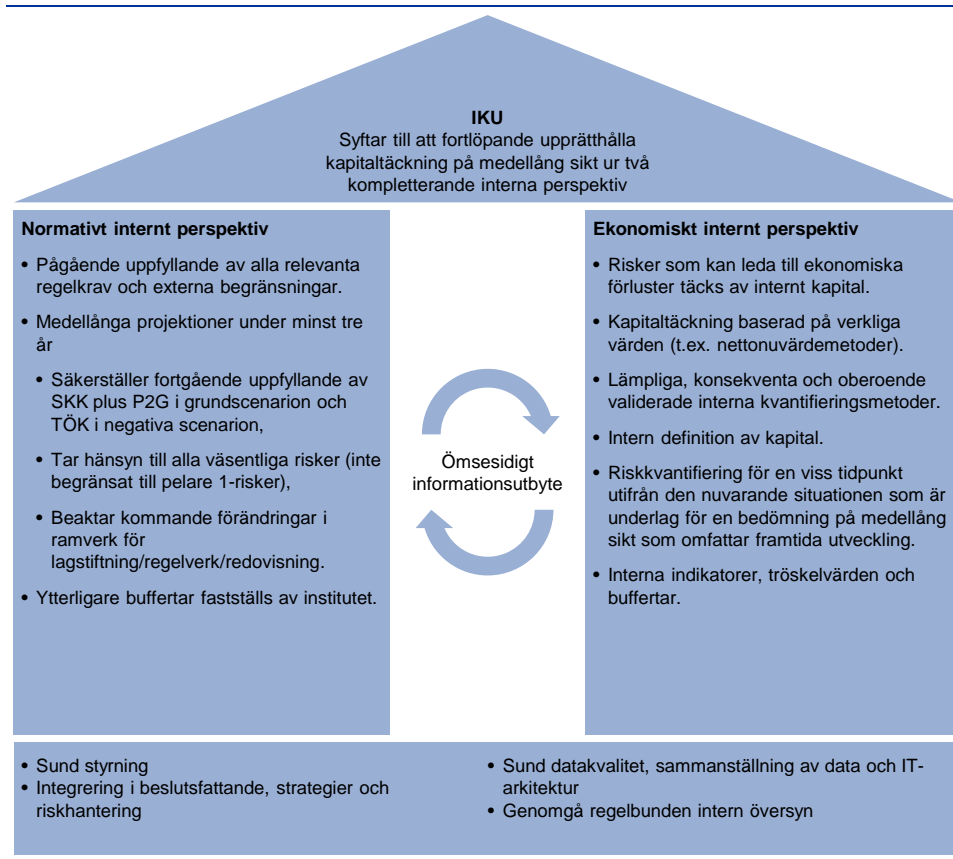
¹⁹ T.ex. kan en negativ effekt av IRRBB på det ekonomiska värdet (dvs. förändringen i nuvärdet av institutets förväntade nettokassaflöden) ge en bild av de möjliga långsiktiga effekterna på ett instituts samlade exponeringar. Under det normativa perspektivet kan den här risken materialiseras genom exempelvis lägre intäkter eller en transaktion som rör portföljen ifråga.

²⁰ Detta är särskilt relevant för risker som är svårare att kvantifiera. Justeringar av riskkvantifieringen i det ekonomiska perspektivet bör motiveras och dokumenteras i sin helhet.

²¹ Det generella resonemanget bakom detta är detsamma som det som fastställs för ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret i de tillämpliga riktlinjerna från EBA (EBA/GL/2015/08): "Det är viktigt att ränterisk beaktas ur två perspektiv: ekonomiskt värde och resultat. Genom att mäta effekterna på ekonomiskt värde (dvs. förändringarna i nuvärdet för bankens förväntade nettokassaflöden) får man en inblick i de potentiella långsiktiga effekterna på ett instituts totala exponering. Volatilitet i resultaten är också en viktig fokuspunkt för ränteanalys eftersom väsentligt försämrade resultat kan hota den framtida kapitaltäckningen."

Bild 6

Översikt över IKU-perspektiv och framträdande drag

Exempel 3.1:

Buffertar

Ju svagare kapitalbas ett institut har, desto svårare och dyrare är det för det att följa den önskade affärsmodellen. Om t.ex. investerare, motparter och kunder uppfattar det som att institutets risk för fallissemang har ökat på grund av lägre kapitalnivåer kommer de att kräva en högre riskpremie. Detta påverkar institutets lönsamhet negativt och kan hota dess fortlevnad, även om dess kapitalnivåer fortfarande är högre än de miniminivåer som krävs i lagstiftningen och av tillsynsmyndigheterna.

Ett annat exempel är utdelningar och primärkapitalbetalningar. Om institutets strategi är baserad på att ge ut kapitalinstrument på kapitalmarknaden kan lägre kapitalnivåer leda till försämrat förtroende bland investerarna. Det kan leda till att institutet får försämrade tillgång till kapitalmarknaderna och därmed försämrade förmåga att följa sin affärsstrategi.

Med hänsyn till sådana överväganden förväntas institutet fastställa de kapitalnivåer det behöver för att fortsätta sin verksamhet. I kapitalplaneringen förväntas institutet säkerställa att det kan bibehålla sina buffertar under både grundscenariot och

negativa scenarier. Dessa buffertar kan variera kraftigt mellan institut. De kan bero på externa utvecklingar, speglade i olika scenarier, och variera över tid.

Exempel 3.2:

Det ekonomiska perspektivet påverkar det normativa perspektivet

Institutet förväntas kvantifiera resultaträkningseffekten av IRRBB under det normativa perspektivet, även om de inte beaktas i pelare 1-kapitalkrav. Effekten av IRRBB-positioner är omedelbara och fullt ut synliga under det ekonomiska perspektivet, men det kan ta flera år innan resultaträkningseffekter på pelare 1-kapitalrelationer syns under det normativa perspektivet. Institutet förväntas därför beakta potentiella förluster som uppstår på grund av risker som inte tas upp under pelare 1 i det normativa perspektivets negativa projektioner.

Ett annat exempel är dolda förluster. Tillgångar tas konceptuellt upp till verkligt värde/nettonuvärde under det ekonomiska perspektivet, men det normativa perspektivet baseras på värden från bokföringen och tillsynen. Dolda förluster blir uppenbara när bokföringsvärden jämförs med verkliga värden. Efter att ha fastställt den totala volymen dolda förluster behöver institutet besluta i vilken utsträckning som dessa dolda förluster ska materialiseras i balans-/resultaträkningen. Detta ska sedan tas upp i det normativa perspektivet.

Om ett institut t.ex. har en statsobligationsportfölj som drabbas av totala dolda förluster uppgående till 100 förväntas institutet fastställa hur stor del av dessa dolda förluster som skulle påverka dess projicerade lagstadgade kapitalbas, med hänsyn till respektive underliggande scenario på medellång sikt. I det här exemplet kan institutet dra slutsatsen att bokföringsförluster på 10 och 20 skulle uppstå år 1 respektive år 2, på grund av värderingsavdrag på det nominella värdet på de underliggande obligationerna. Dessa förluster skulle behöva beaktas i de projektioner som skapas under det normativa perspektivet.

Exempel 3.3:

Det normativa perspektivet påverkar det ekonomiska perspektivet

Det normativa interna perspektivets bedömningar på medellång sikt och de respektive underliggande scenarierna bör införlivas i det ekonomiska interna perspektivet under förutsättning att dessa förändringar inte vid en viss tidpunkt återspeglas i riskkvantifieringar gjorda på respektive referensdatum. Åtgärder i form av, t.ex. kapitalåtgärder, utbetalningar av utdelningar eller förvärv eller försäljning av affärsområden, bör också beaktas i det ekonomiska interna perspektivets framåtblickande vy. Däremot tas förväntade förändringar i räntekurvor oftast i beaktande i den kortsiktiga bedömningen för en viss tidpunkt under det ekonomiska perspektivet.

De negativa projektionerna enligt det normativa perspektivet förväntas simulera institutspecifika sårbarheter. Om sådana projektioner visar en väsentlig effekt som beror på en viss risktyp, t.ex. migrationsrisk, förväntas institutet säkerställa att den

här risken på lämpligt sätt kvantifieras i beräkningen för en viss tidpunkt under det ekonomiska perspektivet.

Princip 4 – Alla väsentliga risker identifieras och beaktas i IKU:n

- (i) Institutet ansvarar för att implementera en regelbunden process för att identifiera alla väsentliga risker som det är eller kan bli exponerat för under det ekonomiska och normativa perspektivet. Alla risker som identifieras som väsentliga bör tas upp i alla delar av IKU:n enligt en internt definierad risktaxonomi.
- (ii) Med hjälp av en heltäckande metod som inkluderar alla relevanta juridiska enheter, affärsområden och exponeringar förväntas institutet åtminstone årligen identifiera risker som är väsentliga, och då använda sin egen interna definition av väsentlig. Processen för riskidentifiering förväntas resultera i ett heltäckande internt riskregister.
- (iii) Vad gäller finansiella och icke-finansiella ägarintressen, dotterbolag och andra närstående enheter förväntas institutet identifiera de betydande underliggande risker som det är eller kan bli exponerat för och beakta dem i sin IKU.
- (iv) För alla risker som identifieras som väsentliga förväntas institutet antingen allokera kapital som täcker risken eller i dokumentation motivera varför kapital inte behöver avsättas.

Process för riskidentifiering

- 54. Institutet förväntas implementera en regelbunden process för att identifiera alla väsentliga risker och föra in dem i ett heltäckande internt riskregister. Med hjälp av sin interna definition av väsentlig förväntas det säkerställa att riskregistret hålls uppdaterat. Förutom regelbundna uppdateringar (åtminstone en gång per år) förväntas institutet justera riskregistret när det inte längre speglar de väsentliga riskerna, t.ex. för att en ny produkt har lanserats eller vissa affärsaktiviteter har utökats.
- 55. Riskidentifieringen förväntas vara heltäckande och beakta både de normativa och ekonomiska perspektiven. Förutom befintliga risker förväntas institutet i sina framåtblickande kapitaltäckningsbedömningar beakta alla risker, och alla koncentrationer inom och mellan dessa risker, som kan uppstå på grund av att institutet följer sina strategier eller på grund av relevanta förändringar i verksamhetsmiljön.
- 56. I processen för riskidentifiering förväntas institutet använda en "bruttometod", dvs. inte beakta specifika tekniker som har konstruerats för att minska de underliggande riskerna. Institutet förväntas sedan bedöma effektiviteten i dessa riskminskande åtgärder.
- 57. I linje med EBA:s riktlinjer om gränser för exponering mot skuggbanksenheter (EBA/GL/2015/20) förväntas institutet som del av riskidentifieringen identifiera

sina exponeringar mot skuggbanksenheter, alla potentiella risker som uppstår till följd av dessa exponeringar samt riskernas potentiella inverkan.

58. Ledningsorganet ansvarar för att besluta vilka risktyper som ska anses väsentliga och vilka väsentliga risker som ska täckas med kapital. Detta innefattar en motivering av varför en viss risk som institutet är exponerat för inte anses väsentlig.

Riskregister

59. När institutet fastställer sitt interna riskregister ansvarar det också för att definiera sin egen interna risktaxonomi. Det förväntas att institutet inte bara följer en risktaxonomi från lagstiftningen.
60. I riskregistret förväntas institutet beakta de underliggande risker (om dessa är väsentliga) som uppstår ur dess finansiella och icke-finansiella ägarintressen, dotterbolag och andra närstående enheter (t.ex. interveneringsrisker och grupprisker, anseenderisker och operationella risker, risker som härstammar från stödbrev osv.).
61. Institutet förväntas på ett proportionellt sätt se bortom ägarintresserisker och identifiera, förstå och kvantifiera väsentliga underliggande risker samt beakta dem i sin interna risktaxonomi, oavsett om de berörda enheterna finns inom tillsynsperimetern. Djupet i analysen av de underliggande riskerna förväntas överensstämma med affärsverksamheten och riskhanteringsmetoden.

Exempel 4.1: Riskregister

Risklistan och mappningen mellan risktyper och riskunderkategorier som presenteras i det här exemplet ska inte anses vara obligatoriska eller uttömmande. Det kan finnas risker i den här listan som inte är väsentliga för vissa institut, och detta ska förklaras. Samtidigt finns det vanligtvis risker som inte nämns i listan men som är väsentliga. Varje institut förväntas besluta internt om och hur det ska kombinera risktyper och riskunderkategorier.

- Kreditrisker (inklusive t.ex. länderrisker, migrationsrisker och koncentrationsrisker)
- Marknadsrisker (inklusive t.ex. creditspreadrisker, strukturella valutakursrisker (FX) och kreditvärdighetsjusteringsrisker (CVA))
- IRRBB (inklusive t.ex. återprissättningsrisker, vridningsrisker och optionsrisker (t.ex. från optioner med rätt till förtida inlösen))
- Operationella risker (inklusive t.ex. avbrott i affärsverksamheten och systemfel, rättsliga risker och modellrisker)

- Andra risker (inklusive t.ex. försäkringsrisker, verksamhetsrisker, interveneringsrisker, ägarintresserisker, finansieringskostnadsrisker osv.)

Det fortsätter att vara institutets ansvar att fastställa alla dess väsentliga risker, och alla koncentrationer mellan och inom dessa risker, oavsett om de finns med i den här listan eller inte.

Exempel 4.2: Riskidentifiering enligt bruttometoden

Enligt bruttometoden identifieras risker först utan att beakta specifika tekniker som har konstruerats för att minska dem. En risk kan betraktas som väsentlig om dess materialisering, utelämnande eller felaktiga beskrivning väsentligen förändrar eller påverkar institutets kapitaltäckning, lönsamhet eller fortlevnad ur ett ekonomiskt perspektiv, oavsett behandling i bokföringen.

T.ex. kan ett institut, utifrån löptidsprofilen i bankboken, komma fram till att riskerna från förändringar i avkastningskurvans lutning och form (vridningsrisker) torde vara väsentliga.

I det här fallet förväntas vridningsrisken först identifieras, bedömas och föras in i riskregistret utan att man tar hänsyn till eventuella åtgärder som har konstruerats för att minska risker. Ledningsorganet förväntas vara ansvarigt för att besluta huruvida ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret (inklusive vridningsrisker) verkligen ska ses som väsentliga, och huruvida de ska täckas med kapital.

Institutet kan besluta att vridningsriskerna ska minskas genom en kombination av derivat och avtalsarrangemang, och att inte täcka riskerna med kapital. Trots att risken är säkrad i det här fallet bör IRRBB fortfarande betraktas som en väsentlig risk och tas upp i riskregistret, och institutet förväntas bedöma effektiviteten i dessa åtgärder och identifiera eventuella nya risker som uppstår (t.ex. rättsliga risker, motpartsrisker eller kvarstående risker).

Exempel 4.3: Riskidentifiering för icke-finansiella dotterföretag

I de fall då ett institut fungerar som moderbolag för ett icke-finansiellt dotterföretag baseras tillsynen av det dotterföretaget på dess riskexponerade belopp. I IKU:n förväntas institutet fastställa och tillämpa konsekventa och enhetliga processer för hela gruppen i syfte att kunna se bortom bokförda värden och riskvägda exponeringsbelopp. I synnerhet förväntas institutet tillämpa proportionella metoder för att identifiera huruvida dotterföretagets verksamhet och exponeringar medför risker som är större än dess bokförda värde eller ägarintresserisk.

Institutet kan t.ex. fastställa att ett väsentligt dotterföretags kundprofil och investeringar bör tas med i antaganden om koncentration och beroende på gruppnivå. Institutet kan vidare fastställa att dotterföretagets rättsliga risker bidrar till

institutets riskprofil för operativ risk. Som ett resultat av detta kan institutet komma fram till att dotterföretagets underliggande risker, i form av anseenderisker och interveneringsrisker samt ökad koncentration, väsentligen överstiger dess bokförda värde.

Exempel 4.4: Riskidentifiering vid utkontraktering

I de fall ett institut utkontrakterar sin verksamhet till en tjänsteleverantör förväntas det kunna identifiera, bedöma och kvantifiera de underliggande riskerna i utkontrakteringsarrangemanget på samma sätt som om institutet självt utförde verksamheten. Sådan identifiering, bedömning och kvantifiering ska äga rum innan utkontrakteringen genomförs, med beaktande av de specifika omständigheter som hör samman med att tjänsterna utförs utanför institutet. Generellt sett frigör utkontraktering av en aktivitet inte institutet från dess skyldighet att hantera relaterade risker. Ansvaret delegeras alltså inte till leverantören som utför de utkontrakterade tjänsterna.

Princip 5 – Internt kapital håller hög kvalitet och är tydligt definierat

- (i) Institutet förväntas definiera, värdera och upprätthålla internt kapital under det ekonomiska perspektivet. Definitionen av internt kapital ska vara konsekvent med institutets ekonomiska kapitaltäckningskoncept och interna riskkvantifiering.
- (ii) Internt kapital ska vara av sund kvalitet och fastställas på ett ansvarsfullt och konservativt sätt. Institutet förväntas tydligt visa hur dess interna kapital är tillgängligt för att täcka risker och på så sätt säkerställa verksamhetens fortlevnad.

Definition av internt kapital

- 62. Syftet med internt kapital är att det ska fungera som en riskbärande komponent under det ekonomiska perspektivet. Definitionen av internt kapital förväntas därför vara i linje med institutets ekonomiska kapitaltäckningskoncept²² och definitionen förväntas använda verkliga värden på tillgångar och skulder. Definitionen, som ska vara ansvarsfull och konservativ, förväntas möjliggöra en konsekvent och meningsfull bedömning av institutets ekonomiska kapitaltäckning över tid, enligt beskrivning under princip 3.
- 63. Institutet förväntas vara medvetet om att det tillgängliga interna kapitalet under det ekonomiska perspektivet kan skilja sig avsevärt från kapitalbasen under det normativa perspektivet. Detta beror på olika värderingsmetoder och antaganden för tillgångar, skulder och transaktioner. Institutet förväntas använda ett ansvarsfullt tillvägagångssätt när det definierar sitt tillgängliga interna kapital. Ansvarsfullheten gäller alla underliggande antaganden och metoder som används för att kvantifiera internt kapital.
- 64. Det är institutets ansvar att införa en lämplig definition och metod för sitt interna kapital. Den här vägledningen varken föreskriver eller förbjuder någon definition eller metod i sig. Institutet kan t.ex. använda en fullfjädrad nettonuvärdemodell eller använda den lagstadgade kapitalbasen som utgångspunkt.
- 65. Om institutet använder den lagstadgade kapitalbasen som utgångspunkt för definitionen av internt kapital förväntas det att en stor del av det interna kapitalets komponenter uttrycks som kapitalbas för kärnprimärkapital. Dessutom är vissa justeringar konceptuellt nödvändiga för att komma fram till ett kapitalvärde som är i linje med det koncept för verkligt värde som underbygger det ekonomiska perspektivet. Justeringar förväntas t.ex. för dolda förluster och för kapitalposter som har förlustabsorberande förmåga enbart om institutet upphör att existera.

²² Förväntningar rörande upprätthållande av kapitaltäckning under det ekonomiska perspektivet presenteras under princip 3.

66. Om definitionen av internt kapital är frånkopplad från den lagstadgade kapitalbasen förväntas det interna kapitalets kapacitet att bära risker fortfarande generellt vara konsekvent med kärnprimärkapitalets förlustabsorberande förmåga. I synnerhet förväntas institut som använder en modellbaserad nettonuvärde metod enbart använda metoder och antaganden som är förståeliga, tydligt beskrivna och motiverade, och de ska gå ansvarsfullt tillväga. Kapitalposter som har förlustabsorberande förmåga enbart om institutet upphör att existera ska behandlas som skulder i sådana nettonuvärde metoder.
67. Institutet förväntas vara transparent rörande sitt interna kapital och möjliggöra en avstämning mellan kapitalbasen under det normativa perspektivet och tillgängligt internt kapital under det ekonomiska perspektivet, i den utsträckning detta är möjligt.

Exempel 5.1:

Definition av internt kapital med lagstadgad kapitalbas som utgångspunkt

Ett institut som använder en lagstadgad definition som utgångspunkt för att fastställa sitt interna kapital måste justera den lagstadgade kapitalbasen där balansräkningsposterna inte speglar det koncept för verkligt värde som det ekonomiska perspektivet bygger på. T.ex. förväntas statsobligationsportföljen som presenterades i exempel 3.2, där den totala dolda förlusten (netto) uppgår till 100, leda till ett avdrag om 100 från den lagstadgade kapitalbasen.

Sådana justeringar bör behandlas på ett konsekvent sätt i både fastställandet av internt kapital och riskkvantifieringen. Institutet kan t.ex. dra av den dolda förlusten från både det interna kapitalet och riskexponeringen eller behålla beloppet i det interna kapitalet och kvantifiera risken som en förväntad förlust. På liknande sätt bör riskexponeringen ökas i linje med inkludandet av dolda reserver i det interna kapitalet, om institutet beslutar sig för att inkludera dolda reserver. Detta förväntas dock enbart göras på ett försiktigt och konservativt sätt, om det görs överhuvudtaget.

Generellt förväntas supplementärkapitaltillskott, goodwill, uppskjutna skattefordringar och alla andra balansräkningsposter som inte kan anses tillgängliga för att täcka förluster, antaget att institutet fortlever, dras av från den lagstadgade kapitalbasen. Dessutom bör det tas i beaktande att aktier i dotterföretag som innehas av tredje parter (minoritetsintressen) generellt enbart kan täcka risker inom det dotterföretaget.

Exempel 5.2:

Definition av internt kapital baserad på nettonu värden

Ett institut kan observera att det verkliga värdet på dess skulder sjunker i samband med att dess kreditvärdighet nedgraderas. Det skulle inte vara ansvarsfullt för institutet att öka tillgängligt internt kapital i motsvarande grad.

Princip 6 – IKU-riskkvantifieringsmetoder ska vara lämpliga, konsekventa och oberoende validerade

- (i) Institutet är ansvarigt för att tillämpa riskkvantifieringsmetoder som är lämpliga för dess individuella omständigheter under både det ekonomiska och normativa perspektivet. Dessutom förväntas institutet använda lämpliga metoder för att kvantifiera potentiella framtida förändringar i kapitalbasen och det totala riskvägda exponeringsbeloppet i sina negativa scenarier under det normativa perspektivet. Institutet förväntas tillämpa en hög nivå av konservatism under båda perspektiven.
- (ii) De viktigaste parametrarna och antagandena ska vara konsekventa i hela gruppen och mellan risktyper. Alla riskkvantifieringsmetoder ska genomgå en oberoende intern validering. Institutet förväntas inrätta och tillämpa ett effektivt ramverk för datakvalitet.

Heltäckande riskkvantifiering

- 68. IKU:n förväntas säkerställa att de risker som institutet är eller kan bli exponerat för är lämpligt kvantifierade. Institutet förväntas tillämpa metoder för riskkvantifiering som är anpassade efter institutets individuella omständigheter (de förväntas t.ex. överensstämma med dess riskapit, marknadsförväntningar, affärsmodell, riskprofil, storlek och komplexitet).
- 69. Risker ska inte uteslutas från bedömningen för att de är svåra att kvantifiera eller för att relevanta data inte är tillgängliga.²³ I sådana fall förväntas institutet fastställa tillräckligt konservativa risktal, med beaktande av all relevant information, och säkerställa att dess val av metoder för riskkvantifiering är lämpligt och konsekvent.²⁴
- 70. De huvudsakliga parametrarna och antagandena omfattar bl.a. konfidensnivåer, innehavsperioder och antaganden bakom scenarioskapande.

Nivå av konservatism

- 71. De metoder och antaganden för riskkvantifiering som används under det ekonomiska och normativa perspektivet förväntas vara robusta, stabila, riskkänsliga och tillräckligt konservativa för att kvantifiera förluster som inträffar sällan. ECB anser att i en sund IKU ska den generella nivån av konservatism under det ekonomiska perspektivet generellt åtminstone vara likvärdig med den

²³ För risker som är svåra att kvantifiera (t.ex. på grund av att data saknas eller avsaknad av etablerade kvantifieringsmetoder) förväntas institutet utveckla lämpliga metoder för att kvantifiera oväntade förluster, inbegripet användning av expertbedömningar.

²⁴ Riskmätning av risker som är svåra att kvantifiera måste vara konsekventa och jämförbara, så långt det är möjligt, med generella antaganden för riskmätning. Det förväntas att institutet säkerställer att sådana risker på lämpligt sätt införlivas i processerna för riskhantering och riskkontroll.

nivå som underbygger riskkvantifieringsmetoderna för de interna modellerna enligt pelare 1.²⁵ Den generella nivån av konservatism fastställs av kombinationen av underliggande antaganden och parametrar, inte för enskilda faktorer.²⁶

72. Institutet förväntas kalibrera sina metoder för riskkvantifiering utifrån sin riskkaptit snarare än att mekaniskt rikta in sig på externa kreditvärderingsmål och statistiska konfidensnivåer. I detta syfte förväntas institutet beakta möjliga förluster som det vill och kan absorbera över tid. Baserat på den här analysen förväntas institutet fastställa och upprätthålla metoder för riskkvantifiering, inbegripet bedömning av stresshändelser. Dessa metoder ska ge institutet en tillräcklig försäkran om att eventuella förluster som beror på sällsynta extrema händelser eller allvarliga, negativa framtida utvecklingar bemöts i dess strategier och riskkaptit, och att dessa förluster inte överstiger den kvantifierade risken.
73. För att underlätta jämförelsen mellan riskkvantifieringen enligt pelare 1 och IKU:n, oavsett vilken pelare 1-metod som har valts (t.ex. schablonmetoden eller internmetoden (IRB-metoden) för kreditrisk), förväntas institutet kunna följa det som fastställs i ECB:s dokument "Technical implementation of the EBA Guidelines on ICAAP and ILAAP information collected for SREP purposes". Om det finns skillnader mellan de två kvantifieringarna förväntas institutet förklara de främsta anledningarna till skillnaderna.

Val av metod för riskkvantifiering

74. Det är institutets ansvar att tillämpa lämpliga metoder både för att kvantifiera risker och fastställa projektioner. I den här vägledningen fastställs inga förväntningar om huruvida kvantifieringsmetoder används eller inte. Det innebär att det inte på förhand avgörs huruvida t.ex. institutet förväntas använda (ändrade) pelare 1-metoder (för att t.ex. beakta koncentrationsrisker), ekonomiska kapitalmodeller, stresstestresultat eller andra metoder, exempelvis flera scenarier, för att kvantifiera de risker som det är eller kan bli exponerat för.
75. De metoder som används ska vara konsekventa med varandra, med det beaktade perspektivet och med definitionen av kapital. De förväntas beskriva de risker som institutet är exponerat för på ett lämpligt och tillräckligt konservativt sätt, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Det innebär t.ex. att större eller mer komplexa institut, eller institut som har mer komplicerade

²⁵ Pelare 1-kapitalkraven bör emellertid inte anses som ett golv i institutets interna riskkvantifiering.

²⁶ Beroende på riskprofilen kan interna riskparametrar anses vara mer konservativa, generellt sett, än pelare 1, även om exempelvis konfidensnivån är under 99,9 %. Detta beror på kombinationen av konfidensnivån och tillämpade riskfaktorer, antaganden om distribution, innehavsperioder, korrelationsantaganden och andra parametrar och antaganden. Där banker använder ett intervall av stressscenarier ska sammanhängande metoder användas för att integrera dem och komma fram till en generell nivå av konservatism som är jämförbar med exempelvis konfidenskonceptet 99,9 % när den ekonomiska kapitalmetoden används.

risker, förväntas använda mer sofistikerade metoder för riskkvantifiering så att riskerna beskrivs på ett tillfredsställande sätt.

76. Institutet förväntas emellertid inte använda metoder för riskkvantifiering som det inte förstår till fullo och som därför inte används i dess egna, interna riskhantering och beslutsfattande. Institutet förväntas kunna visa att metoderna är lämpliga sett till dess individuella omständigheter och riskprofil. Vad gäller modeller från leverantörer innefattar detta en förväntan att sådana modeller inte ska användas mekaniskt, utan att institutet till fullo förstår dem och att de förväntas vara lämpliga för och anpassade till verksamheten och riskprofilen.

Datakvalitet

77. Institutet förväntas använda lämpliga processer och kontrollmekanismer för att säkerställa kvaliteten på data.²⁷ Ramverket för datakvalitet ska säkerställa att det finns tillförlitlig information om risker som stöder sunt beslutsfattande, samt omfatta alla relevanta riskdata och datakvalitetsdimensioner.

Riskdiversifieringseffekter

78. Institutet förväntas använda ett ansvarsfullt tillvägagångssätt när det använder antaganden om riskdiversifieringseffekter. Institutet förväntas vara medvetet om att tillsynsmyndigheterna, i enlighet med EBA:s ÖUP-riktlinjer²⁸, inte tar hänsyn till diversifiering mellan olika risker i ÖUP-förfarandet. Institutet ska ta detta i beaktande och vara försiktigt när det tillämpar diversifiering mellan olika risker i sin IKU.
79. Institutet förväntas vara helt transparent om antaganden om riskdiversifieringseffekter och, åtminstone vad gäller diversifiering mellan olika risker, även rapportera bruttosiffror (förutom nettosiffror). Institutet förväntas säkerställa att risker täcks av kapital, också under perioder av stress när diversifieringseffekter kan försvinna eller uppvisa icke-linjära effekter (och till och med förstärka varandra i extrema scenarier).²⁹
80. Institutet förväntas rikta in sig på diversifieringseffekter i sitt ramverk för stresstester, däribland diversifiering och korrelationer inom och mellan olika risker bland enheter på grupp nivå

²⁷ Datakvalitet innebär t.ex. att data är fullständiga, korrekta, konsekventa, tidsrelevanta, unika, giltiga och spårbara. Mer information finns i ECB:s vägledning för den riktade granskningen av interna modeller från februari 2017.

²⁸ EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) (EBA/GL/2014/13), 19 december 2014. Mer detaljer finns också i EBA:s yttrande om interaktionen mellan pelare 1, pelare 2 och kombinerade buffertkrav och begränsningar av utdelningar (EBA/Op/2015/24) av den 16 december 2015.

²⁹ T.ex. kan addition av separat beräknade riskkomponenter vara mindre konservativt än vad man ofta tror, eftersom icke-linjära interaktioner kan leda till förstärkningseffekter. Se "Findings on the interaction of market and credit risk", *BCBS Working Paper*, nr 16, Baselkommittén för banktillsyn, maj 2009.

Oberoende validering

81. IKU-metoder för riskkvantifiering ska genomgå regelbunden oberoende validering. Detta ska ske med proportionell respekt för de principer som underbygger de respektive standarder som har fastställts för interna modeller enligt pelare 1. Hänsyn ska även tas till väsentligheten hos de risker som kvantifieras och komplexiteten i metoden för riskkvantifiering.
82. Beroende på institutets storlek och komplexitet kan olika organisatoriska lösningar användas för att säkerställa att utveckling och validering av metoder för riskkvantifiering sker oberoende av varandra. De koncept som underbygger de olika försvarslinjerna förväntas emellertid respekteras. Den oberoende valideringen förväntas alltså inte genomföras av internrevisionen.
83. De generella slutsatserna av valideringsprocessen förväntas rapporteras till den högsta ledningen och ledningsorganet, användas i den regelbundna granskningen och justeringen av kvantifieringsmetoderna och beaktas när kapitaltäckningen bedöms.

Exempel 6.1: Organisering av oberoende validering

I syfte att säkerställa oberoende och proportionell validering av IKU-metoder för riskkvantifiering förväntas institutet beakta ECB:s vägledning för den riktade granskningen av interna modeller.

Beroende på riskernas art, storlek, skala och komplexitet kan institutet t.ex. använda något av följande tre organisatoriska arrangemang för att säkerställa att valideringsfunktionen är oberoende från processen för metodutveckling (dvs. konstruktion, utveckling, implementering och övervakning av metoder för riskkvantifiering):

- indelning i två olika enheter som rapporterar till olika ledamöter i den högsta ledningen,
- indelning i två olika enheter som rapporterar till samma ledamot i den högsta ledningen,
- olika medarbetare inom samma enhet.

Princip 7 – Regelbundna stresstester syftar till att säkerställa kapitaltäckning under negativa omständigheter

- (i) ECB förväntar sig att institutet årligen och vid behov mer ofta, beroende på individuella omständigheter, genomför en anpassad och djuplodande granskning av sårbarheter. I den ska alla väsentliga risker på institutombfattande basis som beror på affärsmodellen och verksamhetsmiljön i en kontext av stressade makroekonomiska och finansiella förhållanden tas upp. På grundval av den här granskningen förväntas institutet definiera ett passande stresstestprogram för både det normativa och det ekonomiska perspektivet.
- (ii) Som en del av stresstestprogrammet förväntas institutet fastställa negativa scenarier som ska användas under det normativa perspektivet, med hänsyn till andra stresstester som det genomför. Användandet av mycket negativa men tänkbara makroekonomiska antaganden och ett fokus på huvudsakliga sårbarheter förväntas leda till väsentliga effekter på institutets interna och lagstadgade kapital, t.ex. vad avser kärnprimärkapitalrelationen. Dessutom förväntas det att institutet genomför omvända stresstester på ett proportionellt sätt.
- (iii) Institutet förväntas kontinuerligt övervaka och identifiera nya hot, sårbarheter och förändringar i miljön så att det åtminstone en gång i kvartalet bedömer om dess stresstestscenarier fortfarande är adekvata. Om inte, ska de anpassas till de nya omständigheterna. Scenariernas effekter bör uppdateras regelbundet (t.ex. kvartalsvis). Vid väsentliga förändringar förväntas institutet bedöma den potentiella effekten på sin kapitaltäckning under året.

Fastställande av stresstestprogrammet

84. Stresstestprogrammet förväntas omfatta både det normativa och det ekonomiska perspektivet.³⁰ När institutet definierar uppsättningen av interna stresscenarier och sårbarheter förväntas det använda en bred uppsättning information om historiska och hypotetiska stresshändelser, inklusive stresstest av tillsynsmyndigheter. Även om tillsynsmyndigheters stresstest bör beaktas är det emellertid institutets eget ansvar att definiera scenarier och sårbarheter på det sätt som passar bäst för dess individuella situation samt att omvandla dessa till siffror rörande risker, förluster och kapital.

³⁰ Stresstestaktiviteter under det ekonomiska perspektivet förväntas inte vara fleråriga scenarioprojektioner, så som förklaras under princip 3.

Negativa scenariers stränghet³¹ under det normativa perspektivet

85. I grundscenariobedömningen ska institutet använda antaganden om utvecklingar som sannolikt inträffar under de förväntade omständigheterna med hänsyn till affärsstrategi och inbegripet rimliga antaganden om intäkter, kostnader, materialiseringar av risk osv.
86. I negativa scenarier under det normativa perspektivet förväntas institutet använda antaganden om exceptionella men tänkbara utvecklingar med lämplig stränghet sett till deras påverkan på lagstadgade kapitalrelationer, i synnerhet kärnprimärkapitalrelationen. Strängheten ska motsvara utvecklingar som är tänkbara men, ur institutets perspektiv, så allvarliga som någon utveckling som kan observeras under en krissituation på de marknader, faktorer eller områden som är mest relevanta för institutets kapitaltäckning.
87. De olika negativa scenarierna bör på lämpligt sätt täcka allvarliga ekonomiska nedgångar och finansiella chocker, relevanta institutspecifika sårbarheter, exponeringar mot större motparter och tänkbara kombinationer av dessa.

Enhetlighet och inriktning mot huvudsakliga sårbarheter

88. I stresstestningen förväntas institutet fokusera på sina huvudsakliga sårbarheter när det försöker definiera tänkbara negativa scenarier.
89. IKU- och ILU-stresstester ska bygga på varandra. Det betyder att samtliga underliggande antaganden, resultat av stresstest samt projicerade åtgärder ska beaktas.

Omvända stresstester

90. Förutom stresstestaktiviteter som bedömer vilken påverkan vissa antaganden har på kapitalrelationer förväntas institutet genomföra omvända stresstestbedömningar. Dessa bedömningar förväntas utgå från identifieringen av ett på förhand definierat resultat (t.ex. att TÖK eller buffertar har överskridits).
91. Sådana omvända stresstester ska användas för att utmana omfattningen och konservatismen i antagandena i IKU-ramverket under både det normativa och ekonomiska interna ramverket. Omvänd stresstestning i IKU-sammanhang kan också ses som en utgångspunkt för att ta fram scenarier för

³¹ Vilket antal scenarier som är lämpligt för ett institut beror bl.a. på dess individuella riskprofil. Det förväntas att flera negativa scenarier normalt kommer att behövas för att på ett lämpligt sätt spegla de olika tänkbara riskkombinationerna.

återhämtningsplaner.³² Omvända stresstester bör genomföras minst en gång per år. Mer detaljer finns i relevanta riktlinjer från EBA och vägledningar från Baselkommittén för banktillsyn.

Exempel 7.1: Interaktion mellan IKU- och ILU-stresstester

Institutet förväntas bedöma de potentiella effekterna av relevanta scenarier samt integrera kapital- och likviditetseffekter och potentiella återkopplingsloopar i beaktande av i synnerhet förluster som uppstår på grund av likvidering av tillgångar eller ökade finansieringskostnader under perioder av påfrestningar.

³² Som beskrivs i EBA:s riktlinjer om olika scenarier som ska användas i återhämtningsplaner (EBA/GL/2014/06) förväntas dessa scenarier endast vara "nära obestånd", dvs. de förväntas leda till att ett instituts eller en grupps affärsmodell upphör att vara bärkraftig om inte återhämtningsåtgärden framgångsrikt genomförs.

3 Ordförklaringar

Negativt scenario

En kombination av antagna negativa utvecklingar av interna och externa faktorer (inklusive makroekonomiska och finansiella utvecklingar) som används för att bedöma motståndskraften för institutets kapitaltäckning vad gäller potentiella negativa utvecklingar på medellång sikt. Det förväntas omfatta minst tre år. Antagen utveckling i interna och externa faktorer förväntas kombineras på ett konsekvent sätt och de förväntas vara stränga men plausibla ur institutets perspektiv samt spegla de risker och sårbarheter som bedöms vara de mest överhängande hoten mot institutet.

Grundscenario

En kombination av förväntade utvecklingar av interna och externa faktorer (inklusive makroekonomiska och finansiella utvecklingar) som används för att bedöma effekten av dessa förväntade utvecklingar på institutets kapitaltäckning på medellång sikt. Grundscenariot förväntas vara konsekvent med grunden i institutets affärsplaner och budget, och omfatta en tidsperiod om minst tre år.

Kapitaltäckning

Den grad till vilken risker täcks av kapital. IKU:n syftar till att upprätthålla en tillräcklig kapitalisering på kontinuerlig basis ur både det ekonomiska och normativa perspektivet och bidra till institutets fortlevnad på medellång sikt.

Kapitaltäckningbedömning

Ett formellt uttalande från ledningsorganet där det ger sin bedömning av institutets kapitaltäckning och förklarar de främsta argumenten bakom bedömningen.

Kapitalplanering

En flerdimensionell intern process som leder fram till en kapitalplan med en flerårig projektion av institutets tillgång till och efterfrågan på kapital, med hänsyn till dess scenarier, strategi och verksamhetsplaner.

Diversifieringseffekt

En minskning i ett instituts totala riskkvantifiering som beror på att individuellt bedömda risker inte materialiseras fullt ut vid en och samma tidpunkt (avsaknad av perfekt korrelation).

Ekonomiskt kapitaltäckningskoncept

Ett internt koncept som syftar till att säkerställa, under det ekonomiska perspektivet, att institutets finansiella resurser (det interna kapitalet) gör det möjligt för institutet att täcka dess risker och fortlöpande upprätthålla verksamheten. Ekonomisk kapitaltäckning tar hänsyn till verkliga värden.³³

Ekonomiskt internt perspektiv

Ett IKU-perspektiv under vilket institutet förvaltar sin ekonomiska kapitaltäckning

³³ Anm. Det är institutens eget ansvar att implementera lämpliga metoder för riskkvantifiering – det finns ingen generell förväntan på att institut ska använda "ekonomiska kapitalmodeller" för att säkerställa sin ekonomiska kapitaltäckning.

genom att säkerställa att dess ekonomiska risker i tillräcklig utsträckning täcks av det tillgängliga interna kapitalet.

Förväntade och oförväntade förluster

Förväntade förluster är den statistiska genomsnittsförlust som institutet förväntar sig under en given tidsperiod. Oförväntade förluster är den totala förlusten som överstiger genomsnittsförlusten, och som beror på en negativ extrem händelse.

Bruttometoden vid riskidentifiering

Bruttometoden innebär att risker först identifieras utan att beakta specifika tekniker som har konstruerats för att minska dem.

Dolda förluster och reserver

Skillnader mellan bokförda värden och verkliga värden för poster i balansräkningen.

IKU

Den interna processen för bedömning av kapitalbehov enligt definitionen i artikel 73 i CRD IV: "Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för."

IKU-arkitektur

IKU:ns olika beståndsdelar och hur de är sammanlänkade. IKU-arkitekturen förväntas säkerställa att IKU:ns olika beståndsdelar passar ihop på ett enhetligt sätt samt att IKU:n är en integrerad del av institutets övergripande ramverk för riskhantering. Institutet förväntas som en del av IKU-dokumentationen upprätthålla en beskrivning av den övergripande IKU-arkitekturen, i vilken förklaras hur IKU:n är integrerad och hur dess resultat används av institutet.

IKU-resultat

All information som blir resultatet av IKU:n och som skapar mervärde i beslutsfattandet.

Intern översyn och validering

Den interna översynen omfattar ett brett intervall av kontroller, utvärderingar och rapporter som syftar till att säkerställa att strategier, processer och metoder för IKU:n är sunda, heltäckande, effektiva och proportionella.

Validering, som en del av den interna översynen, omfattar processer och aktiviteter som bedömer huruvida institutets metoder för riskkvantifiering och riskdata på ett lämpligt sätt fångar upp de relevanta aspekterna på risk. Valideringen av metoder för riskkvantifiering förväntas ske på ett proportionellt sätt, vara oberoende och respektera de principer som underbygger de respektive standarder som har fastställts för interna modeller enligt pelare 1.

Begränsningssystem

Ett dokumenterat och hierarkiskt system av begränsningar som har fastställts i linje med institutets övergripande strategi och riskaptit i syfte att säkerställa att risker och förluster effektivt kan begränsas i linje med kapitaltäckningskonceptet.

Begränsningssystemet förväntas fastställa effektiva gränser för risktagande för exempelvis olika risktyper, affärsområden, produkter och gruppenheter.

Ledningsbuffertar

En mängd kapital utöver minimikrav i lagstiftningen och från tillsynsmyndigheter samt interna kapitaltrösklar som institutet anser vara nödvändigt för att det på ett hållbart sätt ska kunna följa sin affärsmodell och vara flexibelt kring eventuella affärsmöjligheter utan att sätta kapitaltäckningen i fara.

Väsentlig risk

En kapitalrelaterad nedåtrisk som, baserat på institutets interna definitioner, har en väsentlig påverkan på dess totala riskprofil, och därmed kan påverka institutets kapitaltäckning.

Medellång sikt

En tidshorisont som omfattar framtiden på nära och medellång sikt. Den förväntas beskriva kapitalpositionen under åtminstone de kommande tre åren.

Normativt internt perspektiv

Ett flerårigt IKU-perspektiv under vilket institutet förvaltar sin kapitaltäckning genom att säkerställa att det kan uppfylla alla sina kapitalrelaterade rättsliga krav och krav från tillsynsmyndigheter samt fortlöpande klara av andra interna och externa kapacitetsbegränsningar.

Proportionalitet

En princip i artikel 73 i CRD IV som slår fast att IKU:n ska stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda institutets verksamhet samt dess komplexitet.

Återhämtningsplan

En plan som har tagits fram och upprätthålls av ett institut i enlighet med artikel 5 i direktivet om återhämtning och resolution av banker (BRRD).³⁴

Omvänt stresstest

Ett stresstest som utgår från identifieringen av ett på förhand definierat resultat (t.ex. den punkt då institutet inte längre är bärkraftigt) och sedan utforskar scenarier och omständigheter som kan leda till det resultatet.

Meddelande om riskaptit

Ett formellt meddelande där ledningsorganet uttrycker sin syn på den mängd och de typer av risk som institutet är villigt att ta för att uppnå sina strategiska mål.

Riskhorisont/innehavsperiod

Den antagna tidsperioden under vilken risken bedöms.

Process för riskidentifiering

En regelbunden process som institutet använder för att identifiera risker som är eller kan bli väsentliga för institutet.

Riskregister

En lista med identifierade risker och deras kännetecken. Riskregistret är resultatet av processen för riskidentifiering.

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

Risikkvantifiering

Processen att kvantifiera identifierade risker genom att ta fram och använda metoder för att fastställa risktal och möjliggöra en jämförelse mellan riskerna och institutets tillgängliga kapital.

Risiktaxonomi

En kategorisering av olika risktyper/faktorer som gör det möjligt för institutet att bedöma, sammanställa och hantera risker på ett konsekvent sätt genom ett enhetligt riskspråk och mappning.

Förkortningar

AT1	Primärkapitaltillskott	LSI	Mindre betydande institut
BCBS	Baselkommittén för banktillsyn	HFB	Högsta förfogandebelopp
BRRD	Direktivet om återhämtning och resolution av banker	MREL	Minimikrav på egna medel och kvalificerande skulder
CAS	Kapitaltäckningbedömning	NCA	Nationell behörig myndighet
CBR	Kombinerade buffertkrav	SKK	Övergripande kapitalkrav (TÖK+CBR):
CET1	Kärnprimärkapital (Common Equity Tier 1)	P1R	Pelare 1-kapitalkrav
CRD IV	Kapitalkravsdirektivet	P2G	Pelare 2 vägledning
CVA	Kreditvärdighetsjustering	P2R	Pelare 2-kapitalkrav
DTA	Uppskjutna skattefordringar	RAF	Ram för riskapit
EBA	Europeiska bankmyndigheten	SI	Betydande institut
ECB	Europeiska centralbanken	ÖUP	Översyns- och utvärderingsprocess
FSB	Rådet för finansiell stabilitet	SSM	Gemensamma tillsynsmekanismen
IKU	Intern kapitalutvärdering	TREA	Totalt riskvägt exponeringsbelopp
ILU	Intern likviditetsutvärderingsprocess	TRIM	Riktad granskning av interna modeller
IRB	Internmetoden	TÖK	Totalt ÖUP-kapitalkrav (P1R+P2R)
IRRBB	Ränterisk i bankboken		

© Europeiska centralbanken, 2018

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland
Telefon +49 69 1344 0
Webbplats www.ecb.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.